

XXXIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 1ste Marts 1893.)

Der er næppe i Øjeblikket nogen Mulighed for Gennemførelsen af en fuldstændig Skolelov, og selv en Lov om væsentlige Forandringer i Eksamensstoffet vilde efter al Sandsynlighed ikke kunne gennemføres under de nuværende Forhold.

Fra den ene Side vilde man bestemt forlange Skærpelse af Eksamenskravene navnlig i Retning af mindst et fremmed Sprog, samt mere Tegning og Pædagogik, derunder praktisk Sundhedslære (jfr. Ministeriets Forflag i Samlingen 1887—88), og fra den anden Side vilde man gøre gældende, at saalænge Lærernes økonomiske Raar for manges Vedkommende ere saa yderst tarvelige, vil det allerede af den Grund ikke kunne gaa an at indføre ny Sag, da Følgen let blev, enten at det kom til at gaa ud over de gamle, eller at der om kortere eller længere Tid opstod Læremangel. Udvalget kan derfor, hvormeget det end ønskede en fuldstændig Skolelov, dog under de forhaandenstående Omstændigheder ganske billige, at Undervisningsministeriet har indskrænket Loven til kun at om-

fatte det, hvorpaa der særlig er peget i Landstingets Betænkning over Forflaget om en Statskole for Kvinder (Rigsdagsstidende 1891—92, Tillæg B. Sp. 518) og Folketingets Betænkning over samme Lovforflag (Sp. 1363), og Udvalget maa saa meget mere bifalde, at der særlig tages Sigte paa en Indskrænkning af Privatistvæsenet, som det fra alle Sider erkendes, at de nu bestaaende Forhold i den Henseende ere saa uheldige, at de snarest mulig maa forandres, hvis ikke hele Læreruddannelsen i en uberegnelig Grad skal komme til at lide under det. Da man ved Lov af 1857 § 4 tillod Privatister at indstille sig til Eksamen uden særlig Bevilling og oprettede en Eksamenkommission alene for dem, aabnede man ganske vist Privatistvejen i en Udstrækning, som det ikke tilnærmelsesvis var Tilfældet i andre Lande, men der var sikkert ingen, der tænkte paa, at egentlige Privatister skulde blive andet end rene Undtagelser, og Meningen var aabenbart nærmest blot denne at give Friseminarier. Plads ved Siden af Statsseminarierne. Da man i 1867 fratog